

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 14. května 2014
(OR. en)**

8457/14

LIMITE

**EF 121
ECOFIN 342**

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět : Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí

DOHODA
O PŘEVÁDĚNÍ A SDÍLENÍ PŘÍSPĚVKŮ
DO JEDNOTNÉHO FONDU PRO ŘEŠENÍ KRIZÍ

SMLUVNÍ STRANY, totiž Belgické království, Bulharská republika, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Chorvatská republika, Italská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Republika Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika a Finská republika,

ODHODLÁNY dosáhnout vytvoření integrovaného finančního rámce v Evropské unii, jehož je bankovní unie základní součástí,

PŘIPOMÍNÁJÍCE rozhodnutí zástupců členských států eurozóny zasedajících v Radě Evropské unie ze dne 18. prosince 2013 o sjednání a uzavření mezivládní dohody týkající se Jednotného fondu pro řešení krizí (dále jen „fond“) zřízeného podle nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí¹ (dále jen „nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí“), jakož i mandát k uvedenému rozhodnutí připojený,

VZHLEDEM K TĚMTO DŮVODŮM:

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010.

- (1) V uplynulých letech přijala Evropská unie řadu právních aktů, které mají zásadní význam pro dosažení vnitřního trhu v oblasti finančních služeb a pro zabezpečení finanční stability eurozóny a Unie jako celku, jakož i pro směřování k hlubší hospodářské a měnové unii.
- (2) V červnu 2009 vyzvala Evropská rada k vytvoření „*jednotného evropského souboru pravidel platného pro všechny finanční instituce na jednotném trhu*“. Unie tak nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013¹ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU² zavedla jednotný soubor harmonizovaných obezřetnostních pravidel, která musí dodržovat úvěrové instituce v celé Unii.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (3) Dále Unie zřídila Evropské orgány dohledu, jimž byla přidělena řada úkolů v oblasti mikrobezpečnostního dohledu. Jedná se o Evropský orgán pro bankovníctví (EBA), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010¹, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010², a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010³. Současně byla zřízena nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010⁴ Evropská rada pro systémová rizika (ESRB), již byly přiděleny některé úkoly v oblasti makrobezpečnostního dohledu.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makrobezpečnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (4) Nařízením Rady (EU) č. 1024/2013¹, kterým se Evropské centrální bance (ECB) svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, vytvořila Unie jednotný mechanismus dohledu, kterým ECB, jednající společně s vnitrostátními příslušnými orgány, svěřil pravomoci dohledu nad úvěrovými institucemi usazenými v členských státech, jejichž měnou je euro, a v členských státech, jejichž měnou není euro a které navázaly s ECB úzkou spoluprací pro účely dohledu (dále jen „zúčastněné členské státy“).
- (5) Směrnicí Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků² (dále jen „směrnice o ozdravných postupech a řešení krize“), Unie harmonizuje vnitrostátní právní předpisy týkající se řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků, včetně zřízení vnitrostátních mechanismů financování k řešení krizí.

---

¹ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012.

- (6) Evropská rada ve svých závěrech z 13. a 14. prosince 2012 uvedla, že „*v situaci, kdy se bankovní dohled fakticky přesune na jednotný mechanismus dohledu, bude nezbytný jednotný mechanismus pro řešení problémů bank, který by měl potřebné pravomoci k zajištění toho, aby bylo možné vhodnými nástroji řešit problémy jakékoli banky ve zúčastněných členských státech*“. V týchž závěrech Evropská rada dále uvedla, že „*jednotný mechanismus pro řešení problémů bank by měl být založen na příspěvcích samotného finančního sektoru a jeho součástí by měly být vhodné a účinné mechanismy jištění (backstop). Toto jištění by mělo být ve střednědobém horizontu fiskálně neutrální, neboť by zajišťovalo, že by prostředky poskytnuté v rámci veřejné pomoci byly získány zpět formou odvodů, jež by byly finančnímu odvětví následně uloženy*.“ V této souvislosti Unie přijala nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, které vytváří centralizovaný systém rozhodování pro řešení krize, disponující přiměřenými finančními prostředky díky zřízení fondu. Nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí se vztahuje na subjekty nacházející se ve zúčastněných členských státech.

- (7) Nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí zejména zřizuje fond a stanoví podmínky pro jeho používání. Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize a zmíněné nařízení vymezují obecná kritéria pro stanovení a výpočet příspěvků, které jsou od institucí požadovány předem a následně a které jsou nezbytné pro financování fondu, a ukládají členským státům povinnost tyto příspěvky vybírat. Převádění těchto příspěvků fondu však zůstává v pravomoci zúčastněných členských států, které podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí získávají příspěvky od institucí nacházejících se na jejich území. Povinnost převádět příspěvky získané na vnitrostátní úrovni fondu nevyplývá z práva Unie. Tuto povinnost založí tato dohoda, která stanoví podmínky, za kterých se smluvní strany v souladu se svými ústavními požadavky společně dohodly převádět příspěvky, které získávají na vnitrostátní úrovni, do fondu.
- (8) Každý zúčastněný členský stát by měl pravomoc převádět příspěvky získané na vnitrostátní úrovni vykonávat tak, aby dodržoval zásadu loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii, podle které členské státy mimo jiné usnadňují Unii plnění jejích úkolů a zdrží se všech opatření, jež by mohla ohrozit dosažení cílů Unie. Z tohoto důvodu by zúčastněné členské státy měly zajistit, aby byly finanční zdroje jednotným způsobem předávány do fondu, a zabezpečit tak jeho řádné fungování.

- (9) Smluvní strany proto uzavírají tuto dohodu, kterou si mimo jiné stanoví povinnost na základě jednotných kritérií a podmínek převádět příspěvky získávané na vnitrostátní úrovni fondu, zejména přidělování těchto příspěvků během přechodného období do podfondů odpovídajících jednotlivým smluvním stranám, jakož i postupné sdílení finančních prostředků při používání těchto podfondů tak, že tyto podfondy na konci přechodného období zaniknou.
- (10) Smluvní strany připomínají, že jejich cílem je zachovat rovné podmínky a minimalizovat celkové náklady na řešení krize pro daňové poplatníky a že zohlední celkové zatížení příslušných bankovních sektorů při navrhování příspěvků do fondu a způsobu jejich zdanění.
- (11) Obsah této dohody je omezen na ty konkrétní prvky týkající se fondu, které zůstávají v pravomoci členských států. Tato dohoda nemá vliv na společná pravidla stanovená podle práva Unie ani nemění jejich oblast působnosti. Je naopak koncipována jako doplněk právních předpisů Unie upravujících řešení krize bank a jako prvek, který podporuje naplňování politik Unie, zejména vytvoření vnitřního trhu v oblasti finančních služeb, a je s ním nedílně spjat.

(12) Vnitrostátní právní předpisy, kterými se provádí směrnice o ozdravných postupech a řešení krize, včetně předpisů týkajících se zřízení vnitrostátních mechanismů financování, se začnou uplatňovat nejpozději od 1. ledna 2015. Ustanovení týkající se zřízení fondu podle nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí se v zásadě použijí od 1. ledna 2016. Smluvní strany tak budou do dne použitelnosti uvedeného nařízení, tedy do dne, od kterého začnou získávat příspěvky určené pro fond, získávat příspěvky určené pro vnitrostátní mechanismus financování k řešení krizí, který mají zřídit. Za účelem posílení finanční kapacity fondu od počátku jeho fungování se smluvní strany zavazují, že příspěvky, které do dne použitelnosti nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí získaly na základě směrnice o ozdravných postupech a řešení krize, převedou do fondu.

(13) Je zřejmé, že mohou nastat situace, kdy prostředky, které jsou ve fondu k dispozici, nejsou pro konkrétní opatření k řešení krize dostačující a kdy následné příspěvky potřebné k pokrytí dalších částek nemohou být okamžitě získány. V souladu s prohlášením Euroskupiny a Rady ze dne 18. prosince 2013 by k tomu, aby bylo během přechodného období nepřetržitě zajištěno dostatečné financování, měly smluvní strany, jichž se konkrétní opatření k řešení krize týká, poskytnout překlenovací financování ze svých zdrojů nebo z Evropského mechanismu stability v souladu s dohodnutými postupy, včetně zavedení možnosti dočasných převodů mezi podfondy jednotlivých států. Smluvní strany by měly mít zavedeny postupy, které umožní včas vyřídit případnou žádost o překlenovací financování. Během přechodného období bude vytvořeno společné jištění. Toto jištění usnadní výpůjčky ze strany fondu. Za jejich splacení prostřednictvím příspěvků, včetně následných příspěvků, bude v konečném důsledku ve všech zúčastněných členských státech odpovědný bankovní sektor. Tyto mechanismy zajistí jak v přechodném období, tak během řádného fungování fondu rovnocenné zacházení z hlediska práv a povinností se všemi smluvními stranami, které se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí účastní, včetně smluvních stran, které se připojí později. Uvedené mechanismy budou respektovat rovné podmínky ve vztahu k členským státům, které se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí neúčastní.

- (14) Tuto dohodu by měly ratifikovat všechny členské státy, jejichž měnou je euro, a ty členské státy, jejichž měnou není euro a které se účastní jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí.
- (15) Členské státy, jejichž měnou není euro a jež nejsou smluvními stranami, by měly k této dohodě přistoupit a plná práva a povinnosti smluvních stran převzít dnem účinného přijetí eura jako své měny, nebo jinak dnem, kdy vstoupí v platnost rozhodnutí ECB o úzké spolupráci podle čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013.
- (16) Dne 21. května 2014 zmocnili zástupci vlád členských států smluvní strany, aby požádaly Evropskou komisi a Jednotný výbor pro řešení krizí (dále jen „výbor“) o plnění úkolů stanovených v této dohodě.

(17) Článek 15 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí ve znění ke dni jeho prvotního přijetí stanoví obecné zásady řešení krize, podle nichž nejprve nesou ztráty akcionáři instituce v režimu řešení krize a po nich její věřitelé v souladu s pořadím priority jejich pohledávek. Článek 27 uvedeného nařízení proto stanoví nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, jenž vyžaduje, aby akcionáři, držitelé příslušných kapitálových nástrojů a jiných způsobilých závazků přispěli odpisem, konverzí nebo jinak k absorpci ztrát a rekapitalizaci v rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize, přičemž se vychází z ocenění v souladu s článkem 20 uvedeného nařízení provedeného k okamžiku opatření k řešení krize, a jenž rovněž vyžaduje, aby příspěvek z fondu nebyl vyšší než 5 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize na základě ocenění v souladu s článkem 20 uvedeného nařízení provedeného k okamžiku opatření k řešení krize, jestliže nebyly plně odepsány nebo konvertovány veškeré nezajištěné nepřednostní závazky jiné než způsobilé vklady. Kromě toho články 18, 52 a 55 uvedeného nařízení ve znění ke dni jeho prvotního přijetí stanoví řadu procesních pravidel pro rozhodování výboru a orgánů Unie. Tyto prvky nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí představují nezbytný základ pro souhlas smluvních stran s tím, že budou touto dohodou vázány.

(18) Smluvní strany uznávají, že v souvislosti s případnou zásadní změnou okolností, k níž by došlo proti jejich vůli a jež by měla vliv na nezbytný základ pro souhlas smluvních stran s tím, že budou touto dohodou vázány, podle 17. bodu odůvodnění, se mají použít příslušná ustanovení Vídeňské úmluvy o smluvním právu, jakož i mezinárodní obyčejové právo. Smluvní strany tedy mohou uplatňovat důsledky veškerých zásadních změn okolností, které mohou nastat proti jejich vůli, v souladu s mezinárodním právem veřejným. Pokud smluvní strana takové důsledky uplatní, všechny ostatní smluvní strany mohou předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“). Soudnímu dvoru by měla být svěřena pravomoc ověřit, zda došlo k zásadní změně okolností a jaké z ní vyplývají důsledky. Smluvní strany uznávají, že toto uplatnění důsledků po zrušení nebo změně kteréhokoli z prvků nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí uvedených v 17. bodě odůvodnění, k nimž došlo proti vůli kterékoli smluvní strany a které mohou mít vliv na nezbytný základ pro souhlas smluvních stran s tím, že budou touto dohodou vázány, bude představovat spor ohledně použití této dohody pro účely článku 273 Smlouvy o fungování Evropské unie, který tak na základě uvedeného ustanovení může být předložen Soudnímu dvoru Evropské unie. Kterákoli smluvní strana může požádat Soudní dvůr o předběžná opatření v souladu s článkem 278 Smlouvy o fungování Evropské unie a s články 160 až 162 jednacího řádu Soudního dvora¹. Při rozhodování sporu a vydávání předběžných opatření by měl Soudní dvůr zohlednit povinnosti smluvních stran podle Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie, včetně povinností souvisejících s jednotným mechanismem pro řešení krizí a jeho integritou.

---

¹ Jednací řád Soudního dvora ze dne 25. září 2012 (Úř. věst. L 265, 29.9.2012, s. 1) v platném znění.

- (19) Rozhodování o tom, zda orgány Unie, výbor a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize uplatňují nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů způsobem, který je slučitelný s právem Unie, je v pravomoci Soudního dvora v souladu s prostředky právní nápravy stanovenými ve Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, zejména v člancích 258, 259, 260, 263, 265 a 266 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (20) Práva a povinnosti stanovené v této dohodě coby nástroji mezinárodního práva veřejného podléhají zásadě vzájemnosti. Souhlas každé ze smluvních stran s tím, že bude touto dohodou vázána, proto závisí na rovnocenném plnění práv a povinností, jež každá z nich má. Poruší-li tedy některá ze smluvních stran svou povinnost převádět příspěvky do fondu, mělo by to mít za následek vyloučení subjektů povolených na jejím území z přístupu k fondu. Pravomoc rozhodnout a prohlásit, zda smluvní strany svůj závazek převádět příspěvky porušily, by měla být svěřena výboru a Soudnímu dvoru, v souladu s postupy stanovenými v této dohodě. Smluvní strany uznávají, že jediným právním důsledkem v případě porušení povinnosti převádět příspěvky bude vyloučení smluvní strany, která tuto povinnost porušila, z využívání finančních prostředků fondu a že povinnosti ostatních smluvních stran podle této dohody zůstávají nedotčeny.

- (21) Tato dohoda stanoví mechanismus, na jehož základě se zúčastněné členské státy zavazují společně, neprodleně a s úrokem nahradit každému členskému státu, jenž se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí neúčastní, částku, kterou tento nezúčastněný členský stát uhradil vlastními zdroji a která odpovídá použití souhrnného rozpočtu Unie v případech mimosmluvní odpovědnosti a souvisejících nákladů, pokud jde o výkon pravomocí orgány Unie podle nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí. Odpovědnost každého zúčastněného členského státu podle tohoto mechanismu by měla být oddělená a samostatná, nikoliv společná a nerozdílná, a proto by měl každý zúčastněný členský stát odpovídat pouze za tu část své povinnosti náhrady, která je určena podle této dohody.
- (22) Spory mezi smluvními stranami o výklad a uplatňování této dohody, včetně sporů týkajících se dodržování povinností v ní stanovených, by měly být v souladu s článkem 273 Smlouvy o fungování Evropské unie předkládány k rozhodnutí Soudnímu dvoru. Členské státy, jejichž měnou není euro a jež nejsou stranami této dohody, by měly mít možnost předkládat Soudnímu dvoru spory o výklad a prosazování ustanovení o náhradě v případě mimosmluvní odpovědnosti a souvisejících nákladů, jež jsou obsažena v této dohodě.

- (23) Převod příspěvků smluvními stranami, které se stanou účastníky jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí po dni použitelnosti této dohody, by měl být proveden při dodržení zásady rovného zacházení ve vztahu ke smluvním stranám, které se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí účastní ke dni použitelnosti této dohody. Smluvní strany, které se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí účastní ke dni použitelnosti této dohody, nemají nést náklady na řešení krize, na něž měl přispět vnitrostátní mechanismus financování těchto smluvních stran, které se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí začnou účastnit až později. Obdobně neponesou posledně jmenované smluvní strany náklady na řešení krize, jež vznikly přede dnem, kdy se stanou zúčastněnými členskými státy, a za něž by měl být odpovědný fond.
- (24) V případě ukončení úzké spolupráce smluvní strany, jejíž měnou není euro, s ECB v souladu s článkem 7 nařízení (EU) č. 1024/2013 by mělo být rozhodnuto o spravedlivém rozdělení nahromaděných příspěvků dotčené smluvní strany, s přihlédnutím k zájmům dotčené smluvní strany i fondu. Ustanovení čl. 4 odst. 3 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí tedy stanoví podmínky, kritéria a postup pro to, jak se má výbor dohodnout s příslušným členským státem, kterého se týká ukončení úzké spolupráce, na navrácení příspěvků převedených tímto členským státem.

(25) Při plném respektování postupů a požadavků smluv, na nichž je založena Evropská unie, je cílem smluvních stran začlenit v souladu se Smlouvou o Evropské unii a Smlouvou o fungování Evropské unie věcná ustanovení této dohody co nejdříve do právního rámce Unie,

SE DOHODLY NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

HLAVA I

ÚČEL A OBLAST PŮSOBNOSTI

ČLÁNEK 1

1. Smluvní strany se touto dohodou zavazují:
  - a) převádět příspěvky získané na vnitrostátní úrovni v souladu se směrnicí o ozdravných postupech a řešení krize a nařízením o jednotném mechanismu pro řešení krizí do Jednotného fondu pro řešení krizí (dále jen „fond“), zřízeného uvedeným nařízením, a

- b) přidělovat během přechodného období, které začíná dnem použitelnosti této dohody podle čl. 12 odst. 2 této dohody a končí dnem, kdy fond dosáhne cílové úrovně stanovené v článku 68 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, avšak nejpozději osm let ode dne použitelnosti této dohody (dále jen „přechodné období“), příspěvky získané na vnitrostátní úrovni v souladu s nařízením o jednotném mechanismu pro řešení krizí a směrnicí o ozdravných postupech a řešení krize do příslušných podfondů odpovídajících jednotlivým smluvním stranám. Při používání těchto podfondů budou finanční prostředky v nich postupně stále ve větší míře sdíleny tak, že na konci přechodného období tyto podfondy zaniknou.

a tím podporovat účinné operace a fungování fondu.

2. Tato dohoda se vztahuje na smluvní strany, jejichž instituce podléhají jednotnému mechanismu dohledu v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 1024/2013 a jednotnému mechanismu pro řešení krizí v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí (dále jen „smluvní strany účastníci se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí“).

HLAVA II

SOULAD S PRÁVEM UNIE A VZTAH K NĚMU

ČLÁNEK 2

1. Smluvní strany uplatňují a vykládají tuto dohodu v souladu se smlouvami, na nichž je založena Evropská unie, a s právem Evropské unie, zejména s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii a s právními předpisy Unie týkajícími se řešení krize institucí.
2. Tato dohoda se použije v míře slučitelné se smlouvami, na nichž je založena Evropská unie, a s právem Unie. Nezasahuje do pravomoci Unie jednat v oblasti vnitřního trhu.
3. Pro účely této dohody se použijí příslušné definice stanovené v článku 3 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

HLAVA III

PŘEVÁDĚNÍ PŘÍSPĚVKŮ A PODFONDY

ČLÁNEK 3

Převádění příspěvků

1. Smluvní strany se společně zavazují do fondu neodvolatelně převádět příspěvky, které od institucí povolených na svém území získávají na základě článků 69 a 70 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí a v souladu s kritérii, jež jsou stanovena v uvedených člancích, jakož i v aktech v přenesené pravomoci a prováděcích aktech, na které uvedené články odkazují. Převádění příspěvků probíhá v souladu s podmínkami stanovenými v člancích 4 až 10 této dohody.
2. Příspěvky předem za každý rok převedou smluvní strany do 30. června daného roku. První převod příspěvků předem do fondu se uskuteční do 30. června 2016, nebo jestliže do uvedeného dne dohoda v platnost nevstoupí, do šesti měsíců ode dne jejího vstupu v platnost.
3. Příspěvky, které smluvní strany získaly v souladu s články 103 a 104 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize přede dnem použitelnosti této dohody, se do fondu převedou do 31. ledna 2016, nebo jestliže do uvedeného dne dohoda v platnost nevstoupí, do jednoho měsíce ode dne jejího vstupu v platnost.

4. Od příspěvků uvedených v odstavci 3, které má smluvní strana do fondu převést, se odečtou veškeré částky, které mechanismus financování k řešení krizí smluvních stran vyplatil před datem použití této dohody v souvislosti s opatřeními k řešení krize ve své územní působnosti. V tomto případě je dotyčná smluvní strana nadále povinna fondu převést částku, která by byla nezbytná k dosažení cílové úrovně svého mechanismu financování k řešení krizí, v souladu s článkem 102 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize a ve lhůtách v něm stanovených.
5. Následné příspěvky převedou smluvní strany neprodleně poté, co je shromáždí.

ČLÁNEK 4

Podfondy

1. Během přechodného období se příspěvky získané na vnitrostátní úrovni převádějí do fondu tak, že se přidělí do podfondů odpovídajících jednotlivým smluvním stranám.
2. Velikost podfondů jednotlivých smluvních stran se rovná úhrnu příspěvků, jež mají instituce povolené na jejich území uhradit podle článků 68 a 69 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, jakož i podle aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, na které uvedené články odkazují.

3. Výbor vypracuje ke dni vstupu této dohody v platnost pouze pro informaci seznam uvádějící velikost podfondů jednotlivých smluvních stran. Tento seznam je každý rok přechodného období aktualizován.

ČLÁNEK 5

Fungování podfondů

1. Jestliže je v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí rozhodnuto, že dojde k využití fondu, má výbor pravomoc nakládat s podfondy fondu takto:

- a) Jako první nesou náklady podfondy odpovídající smluvním stranám, kde je instituce nebo skupina v režimu řešení krize usazena či povolena. V případě řešení krize na úrovni přeshraniční skupiny se náklady rozloží mezi jednotlivé podfondy odpovídající smluvním stranám, kde jsou usazeny či povoleny mateřský podnik a dceřiné podniky, úměrně relativnímu objemu příspěvků, které svému příslušnému podfondu poskytl každý ze subjektů skupiny v režimu řešení krize, v poměru k úhrnnému objemu příspěvků, které podfondům svých států poskytly všechny subjekty dané skupiny.

Pokud má smluvní strana, kde je usazen či povolen mateřský nebo dceřiný podnik, za to, že uplatnění tohoto kritéria pro rozložení nákladů uvedeného v prvním pododstavci vede k velké asymetrii mezi rozložením nákladů mezi jednotlivé podfondy a rizikovým profilem subjektů dotčených řešením krize, může požádat výbor, aby kromě toho neprodleně zvažil i kritéria stanovená v čl. 107 odst. 5 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize. Pokud výbor nevyhoví žádosti podané dotčenou smluvní stranou, musí svůj postoj veřejně vysvětlit.

Předmětem využití jsou finanční prostředky, které jsou k dispozici v podfondech odpovídajících smluvním stranám uvedeným v prvním pododstavci tohoto písmene, až do výše nákladů, na jejichž úhradu má každý podfond jednotlivého státu přispět na základě kritérií pro rozložení nákladů podle prvního a druhého pododstavce tohoto písmene, a to tímto způsobem:

- v průběhu prvního roku přechodného období jsou předmětem využití všechny finanční prostředky, které jsou v uvedených podfondech k dispozici;
- v průběhu druhého roku přechodného období je předmětem využití 60 % finančních prostředků, které jsou v uvedených podfondech k dispozici, a ve třetím roce 40 % těchto finančních prostředků;
- během následujících let přechodného období se dostupnost finančních prostředků v podfondech odpovídajících těmto dotčeným smluvním stranám snižuje každoročně o $6\frac{2}{3}$ procentních bodů.

Toto každoroční snižování dostupnosti finančních prostředků v podfondech odpovídajících dotčeným smluvním stranám se rovnoměrně rozloží na čtvrtletí.

- b) Na druhém místě, nedostačují-li k naplnění úlohy fondu podle článku 75 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí finanční prostředky dostupné v podfondech dotčených smluvních stran uvedené v písmeni a), jsou předmětem využití finanční prostředky dostupné v podfondech fondu odpovídajících všem smluvním stranám.

Finanční prostředky dostupné v podfondech všech smluvních stran se ve stejném rozsahu, jaký je stanoven ve třetím pododstavci tohoto písmene, doplní zbývajícími finančními prostředky v podfondech jednotlivých států odpovídajících smluvním stranám dotčeným řešením krize podle písmene a).

V případě řešení krize na úrovni přeshraniční skupiny se finanční prostředky, které byly zpřístupněny podle prvního a druhého pododstavce tohoto písmene, rozdělí mezi podfondy dotčených smluvních stran podle téhož klíče, jaký je stanoven pro rozložení nákladů mezi tyto podfondy v písmeni a). Pokud instituce povolená v jedné z dotčených smluvních stran, jichž se řešení krize na úrovni skupiny týká, nepotřebuje všechny finanční prostředky zpřístupněné podle tohoto písmene, použijí se tyto nepotřebné finanční prostředky zpřístupněné podle tohoto písmene k řešení krize subjektů povolených v ostatních smluvních stranách dotčených tímto řešením krize na úrovni skupiny.

Během přechodného období budou všechny podfondy smluvních stran předmětem využití takto:

- v průběhu prvního roku přechodného období je předmětem využití 40 % finančních prostředků, které jsou v uvedených podfondech k dispozici, a v druhém roce 60 % těchto finančních prostředků;
- během následujících let přechodného období se dostupnost finančních prostředků v uvedených podfondech zvyšuje každoročně o $6\frac{2}{3}$ procentních bodů.

Toto každoroční zvyšování dostupnosti finančních prostředků ve všech podfondech smluvních stran se rovnoměrně rozloží na čtvrtletí.

- c) Na třetím místě, nedostačují-li k naplnění úlohy fondu podle článku 75 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí finanční prostředky použité v souladu s písmenem b), jsou předmětem využití jakékoli zbývající finanční prostředky v podfondech odpovídajících dotčeným smluvním stranám uvedeným v písmeni a).

V případě řešení krize na úrovni přeshraniční skupiny jsou ve vztahu k řešení krize subjektů povolených na jejich území předmětem využití podfondy dotčených smluvních stran, které neposkytly dostatek finančních prostředků podle písmen a) a b). Příspěvky každého z podfondů se stanoví na základě kritérií pro rozložení nákladů podle písmene a).

- d) Na čtvrtém místě, a aniž jsou dotčeny pravomoci výboru uvedené v písmeni e), nedostačují-li k pokrytí nákladů konkrétního opatření k řešení krize finanční prostředky podle písmene c), převedou dotčené smluvní strany uvedené v písmeni a) do fondu mimořádné následné příspěvky od institucí povolených na svém území, které byly získány v souladu s kritérii stanovenými v článku 70 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

V případě řešení krize na úrovni přeshraniční skupiny převedou ve vztahu k řešení krize subjektů povolených na svém území následné příspěvky dotčené smluvní strany, které neposkytly dostatek finančních prostředků podle písmen a), b) a c).

- e) Nedostačují-li k pokrytí nákladů konkrétního opatření k řešení krize finanční prostředky podle písmene c) a nemohou-li být okamžitě získány mimořádné následné příspěvky podle písmene d), mimo jiné z důvodů souvisejících se stabilitou dotčených institucí, může výbor uplatnit svou pravomoc sjednat pro fond výpůjčky nebo jiné formy podpory v souladu s články 72 a 73 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí nebo svou pravomoc provádět dočasné převody mezi podfondy v souladu s článkem 7 této dohody.

Pokud se výbor rozhodne uplatnit pravomoci uvedené v prvním pododstavci tohoto písmene, převedou dotčené smluvní strany uvedené v písmeni d) do fondu mimořádné následné příspěvky za účelem náhrady výpůjček či jiných forem podpory nebo dočasného převodu mezi podfondy.

2. Výnosy z investic prostředků převedených do fondu, které byly uskutečněny v souladu s článkem 74 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, se mezi jednotlivé podfondy rozdělí v příslušném poměru na základě jejich dostupných finančních prostředků, s vyloučením veškerých nároků nebo neodvolatelných platebních příslibů pro účely článku 75 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, které jsou jednotlivým podfondům přiřaditelné. Výnosy z investic plynoucí z operací k řešení krize, které může fond uskutečnit v souladu s článkem 75 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, se mezi jednotlivé podfondy rozdělí v příslušném poměru na základě prostředků, jimiž každý z nich ke konkrétnímu opatření k řešení krize přispěl.
3. Po uplynutí přechodného období všechny podfondy splynou a zaniknou.

ČLÁNEK 6

Převod dalších příspěvků předem a cílová úroveň

1. Smluvní strany zajistí, aby v příslušných případech doplnily finanční prostředky fondu prostřednictvím příspěvků předem, jež jsou splatné ve lhůtách stanovených v čl. 68 odst. 2 a 3 a odst. 5 písm. a) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, ve výši potřebné k dosažení cílové úrovně podle čl. 68 odst. 1 uvedeného nařízení.

2. Během přechodného období se příspěvky převáděné v souvislosti s doplňováním finančních prostředků fondu rozdělí mezi podfondy takto:

- a) smluvní strana dotčená řešením krize převede příspěvky do té části svého podfondu, která dosud nepodléhá sdílení v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. a) a b);
- b) všechny smluvní strany převedou příspěvky do té části svých podfondů, která podléhá sdílení v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. a) a b).

ČLÁNEK 7

Dočasný převod mezi podfondy

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti podle čl. 5 odst. 1 písm. a) až d), mohou smluvní strany dotčené řešením krize během přechodného období požádat výbor o dočasné použití dosud nesdílené části finančních prostředků, které jsou k dispozici v podfondech fondu odpovídajících ostatním smluvním stranám. V tomto případě dotčené smluvní strany před uplynutím přechodného období do fondu následně převedou mimořádné následné příspěvky ve výši odpovídající částce, kterou jejich podfondy obdržely, zvýšené o naběhlý úrok, tak aby byly ostatním podfondům dotyčné finanční prostředky vráceny.

2. Částka, kterou každý z podfondů dočasně převedl do přijímajících podfondů, musí být úměrná jeho velikosti stanovené podle čl. 4 odst. 2 a nesmí být vyšší než 50 % dostupných finančních prostředků v každém podfondu, které dosud nepodléhají sdílení. V případě řešení krize na úrovni přeshraniční skupiny se finanční prostředky, které byly zpřístupněny, rozdělí mezi podfondy dotčených smluvních stran podle tohoto odstavce podle téhož klíče, jaký je stanoven pro rozložení nákladů mezi tyto podfondy v čl. 5 odst. 1 písm. a).

3. Výbor přijme rozhodnutí o žádosti o dočasný převod finančních prostředků mezi podfondy podle odstavce 1 prostou většinou členů plenárního zasedání, jak je uvedeno v čl. 52 odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí. V rozhodnutí o dočasném převodu stanoví výbor úrokovou sazbu, lhůtu pro vrácení finančních prostředků a další podmínky s převodem finančních prostředků mezi podfondy související.

4. Rozhodnutí výboru o souhlasu s dočasným převodem finančních prostředků podle odstavce 3 může vstoupit v platnost pouze tehdy, pokud proti němu ve lhůtě čtyř kalendářních dní od jeho přijetí nevysloví námitky žádná ze smluvních stran, z jejichž podfondů byl převod proveden.

V průběhu přechodného období může smluvní strana právo vznést námitku uplatnit pouze tehdy:

- a) pokud by mohl finanční prostředky z podfondu jednotlivého státu, který jí odpovídá, v blízké budoucnosti potřebovat na financování určité operace k řešení krize nebo pokud by dočasný převod ohrozil realizaci probíhajícího opatření k řešení krize na jejím území; nebo
- b) pokud by dočasný převod představoval více než 25 % její části podfondu jednotlivého státu, která dosud nepodléhá sdílení v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. a) a b); nebo
- c) pokud se domnívá, že smluvní strana, do jejíhož podfondu je dočasný převod prováděn, neposkytuje záruky vrácení finančních prostředků z vnitrostátních zdrojů nebo podpory z Evropského mechanismu stability v souladu s dohodnutými postupy.

Smluvní strana, která hodlá vznést námitku, existenci kterékoli z okolností uvedených v písmenech a), b) c) druhého pododstavce tohoto odstavce náležitě zdůvodní.

V případě námitek vznesených v souladu s tímto odstavcem se rozhodnutí výboru o dočasném převodu přijme s vyloučením finančních prostředků podfondů smluvních stran, které tyto námitky vznesly.

5. Jestliže dojde k řešení krize instituce smluvní strany, z jejíhož podfondu byly finanční prostředky převedeny na základě tohoto článku, může daná smluvní strana požádat výbor, aby převedl z fondu do jejího podfondu částku rovnocennou částce, která byla původně z tohoto podfondu převedena. Na základě této žádosti výbor převod neprodleně odsouhlasí.

Za převedení částek přidělených dotčené smluvní straně podle prvního pododstavce zpět do fondu v tomto případě odpovídají smluvní strany, kterým byly finanční prostředky k dočasnému použití původně poskytnuty, a to v souladu s podmínkami stanovenými výborem.

6. Výbor stanoví obecná kritéria určující podmínky, za nichž se dočasný převod finančních prostředků mezi podfondy podle tohoto článku uskuteční.

ČLÁNEK 8

Smluvní strany, jejichž měnou není euro

1. Jestliže po dni použitelnosti této dohody podle čl. 12 odst. 2 Rada Evropské unie přijme rozhodnutí o zrušení výjimky smluvní strany, jejíž měnou není euro, ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, popřípadě výjimky uvedené v Protokolu (č. 16) o některých ustanoveních týkajících se Dánska, připojeném ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Protokol o některých ustanoveních týkajících se Dánska“), nebo není-li takové rozhodnutí přijato, jestliže se smluvní strana, jejíž měnou není euro, stane součástí jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí, převede tato smluvní strana fondu objem příspěvků získaných na svém území, který se rovná části celkové cílové úrovně jejího podfondu jednotlivého státu vypočtené v souladu s čl. 4 odst. 2, a tudíž odpovídá částce, kterou by dotčená smluvní strana převedla, pokud by se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí účastnila ode dne použitelnosti této dohody podle čl. 12 odst. 2.

2. Od částky, kterou má smluvní strana uvedená v odstavci 1 na jeho základě fondu převést, se odečtou veškeré částky, které její mechanismus financování k řešení krizí vyplatil v souvislosti s opatřeními k řešení krize na jejím území. V tomto případě je dotčená smluvní strana nadále povinna fondu převést částku, která by byla nezbytná k dosažení cílové úrovně svého mechanismu financování k řešení krizí, v souladu s článkem 102 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize a ve lhůtách v něm stanovených.

3. Přesnou výši příspěvků, kterou má dotčená smluvní strana převést, stanoví po dohodě s ní výbor na základě kritérií stanovených v odstavcích 1 a 2.

4. Fond nenese náklady jakéhokoli opatření k řešení krize zahájeného na území smluvní strany, jejíž měnou není euro, přede dnem nabytí účinku rozhodnutí o zrušení její výjimky ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo výjimky uvedené v Protokolu o některých ustanoveních týkajících se Dánska nebo dnem vstupu v platnost rozhodnutí ECB o úzké spolupráci podle čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013.

Fond nenese náklady opatření k řešení krize institucí dotčených smluvních stran, u kterých ECB ve svém komplexním posouzení úvěrových institucí uvedeném v čl. 7 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 1024/2013 shledá, že jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné.

5. V případě ukončení úzké spolupráce s ECB se příspěvky převedené smluvní stranou, které se ukončení týká, vrátí v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

Ukončení úzké spolupráce s ECB nemá vliv na práva a povinnosti smluvních stran vyplývající z opatření k řešení krize, která se uskutečnila v době, kdy byly dané smluvní strany touto dohodou vázány, a která se týkají:

- převodu následných příspěvků podle čl. 5 odst. 1 písm. d);
- doplňování finančních prostředků fondu podle článku 6 a
- dočasného převodu mezi podfondy podle článku 7.

ČLÁNEK 9

Dodržování obecných zásad a cílů řešení krize

1. Použití fondu na sdíleném základě a převádění příspěvků do fondu je podmíněno trvalou existencí právního rámce pro řešení krize, jehož pravidla jsou rovnocenná následujícím pravidlům stanoveným v nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí a vedou alespoň ke stejnému výsledku, a to v nezměněné podobě:

- a) procesním pravidlům pro přijímání programu řešení krize podle článku 18 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;

- b) pravidlům pro rozhodování výboru podle článků 52 a 55 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
- c) obecným zásadám řešení krize podle článku 15 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, zejména zásad, že nejprve nesou ztráty akcionáři instituce v režimu řešení krize a že po akcionářích nesou ztráty její věřitelé v souladu s příslušným pořadím priority jejich pohledávek, jak jsou zakotveny v odst. 1 písm. a) a b) uvedeného článku;
- d) pravidlům pro nástroje k řešení krize uvedených v čl. 22 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, zejména těch, která se týkají použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, jak jsou stanovena v článku 27 uvedeného nařízení a v člancích 43 a 44 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize, minimálních hodnot stanovených v souvislosti s přenášením ztrát na akcionáře a věřitele a příspěvku z fondu na konkrétní opatření k řešení krize.

2. Jsou-li pravidla pro řešení krize podle odstavce 1, stanovená v nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí ve znění ke dni jeho prvotního přijetí, zrušena nebo jinak změněna proti vůli některé smluvní strany, včetně přijetí pravidel pro rekapitalizaci z vnitřních zdrojů způsobem, který není rovnocenný způsobu vyplývajícimu z uvedeného nařízení ke dni jeho prvotního přijetí nebo nevede alespoň ke stejnému a neméně přísnému výsledku, a tato smluvní strana uplatní svá práva v souladu s mezinárodním právem veřejným, pokud jde o zásadní změnu okolností, může kterákoli jiná smluvní strana na základě článku 14 této dohody požádat Soudní dvůr, aby ověřil, zda došlo k zásadní změně okolností a jaké z ní vyplývají důsledky, v souladu s mezinárodním právem veřejným. Při uplatnění těchto ustanovení může kterákoli smluvní strana požádat Soudní dvůr, aby pozastavil uplatňování opatření, které je předmětem sporu; v tomto případě se použijí článek 278 Smlouvy o fungování Evropské unie a články 160 až 162 jednacího řádu Soudního dvora.

3. Postupem stanoveným v odstavci 2 tohoto článku není dotčeno ani ovlivněno využití právních prostředků stanovených v člancích 258, 259, 260, 263, 265 a 266 Smlouvy o fungování Evropské unie.

ČLÁNEK 10

Zajištění souladu

1. Smluvní strany přijmou ve svém vnitrostátním právním řádu opatření nezbytná k zajištění toho, aby byla jejich povinnost společně převádět příspěvky v souladu s touto dohodou dodržována.

2. Aniž je dotčena pravomoc Soudního dvora podle článku 14 této dohody, může výbor z vlastního podnětu nebo na žádost kterékoli smluvní strany posoudit, zda určitá smluvní strana porušila svou povinnost převádět příspěvky do fondu stanovenou v této dohodě.

Pokud výbor shledá, že smluvní strana povinnost převádět příspěvky porušila, stanoví lhůtu, v níž má dotčená smluvní strana přijmout opatření nezbytná k tomu, aby tuto svou povinnost porušovat přestala. Jestliže dotčená smluvní strana uvedená opatření ve lhůtě stanovené výborem nepřijme, je ve vztahu k řešení krize institucí povolených na jejím území vyloučeno použití podfondů všech smluvních stran ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. b). Toto vyloučení trvá, dokud výbor neshledá, že dotčená smluvní strana přijala opatření nezbytná k ukončení porušování.

3. Rozhodnutí výboru podle tohoto článku přijímají prostou většinou předseda a členové uvedení v čl. 43 odst. 1 písm. b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

HLAVA IV

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 11

Ratifikace, schválení či přijetí a vstup v platnost

1. Tato dohoda podléhá ratifikaci, schválení či přijetí signatáři v souladu s jejich ústavními požadavky. Ratifikační listiny nebo listiny o schválení či přijetí budou uloženy u Generálního sekretariátu Rady Evropské unie (dále jen „depozitář“). Depozitář uvědomí ostatní signatáře o každém uložení ratifikační listiny nebo listiny o schválení či přijetí, jakož i o datu tohoto uložení.
2. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni, kdy své ratifikační listiny nebo listiny o schválení či přijetí uložili signatáři účastníci se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí, kteří reprezentují alespoň 90 % úhrnu vážených hlasů všech členských států účastnících se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí, jak je stanoveno v Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních, připojeném ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie.

ČLÁNEK 12

Použití

1. Tato dohoda se použije mezi smluvními stranami, které uložily svou ratifikační listinu nebo listinu o schválení či přijetí, jestliže předtím vstoupilo v platnost nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.
2. Tato dohoda se s výhradou odstavce 1 tohoto článku a za podmínky, že vstoupila v platnost v souladu s čl. 11 odst. 2, použije ode dne 1. ledna 2016 mezi smluvními stranami účastnicími se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí, které do uvedeného dne uložily svou ratifikační listinu nebo listinu o schválení či přijetí. Nevstoupí-li tato dohoda v platnost do 1. ledna 2016, použije se ode dne svého vstupu v platnost, a to mezi smluvními stranami účastnicími se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí, které do uvedeného dne uložily svou ratifikační listinu nebo listinu o schválení či přijetí.
3. Vůči smluvním stranám účastnicím se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí, které do dne použitelnosti uvedeného v odstavci 2 neuložily svou ratifikační listinu nebo listinu o schválení či přijetí, se tato dohoda použije od prvního dne měsíce následujícího po uložení jejich ratifikační listiny nebo listiny o schválení či přijetí.

4. Tato dohoda se nepoužije vůči smluvním stranám, které uložily svou ratifikační listinu nebo listinu o schválení či přijetí, avšak ke dni její použitelnosti se neúčastní jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí. Tyto smluvní strany se však ode dne použitelnosti této dohody účastní rozhodčí smlouvy podle čl. 14 odst. 2 pro účely předkládání sporů o výklad a prosazování článku 15 Soudnímu dvoru.

Vůči smluvním stranám uvedeným v prvním pododstavci tohoto odstavce se použije ode dne použitelnosti rozhodnutí o zrušení výjimky ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, popřípadě výjimky uvedené v Protokolu o některých ustanoveních týkajících se Dánska, nebo není-li takové rozhodnutí vydáno, ode dne vstupu v platnost rozhodnutí ECB o úzké spolupráci podle čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013.

Tato dohoda se, s výhradou svého článku 8, přestane vůči smluvním stranám, které navázaly úzkou spolupráci s ECB podle čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013, používat ode dne ukončení této úzké spolupráce v souladu s čl. 7 odst. 8 uvedeného nařízení.

ČLÁNEK 13

Přistoupení

K této dohodě mohou přistoupit členské státy, jež nejsou smluvními stranami. S výhradou čl. 8 odst. 1, 2 a 3 nastávají účinky přistoupení dnem uložení přístupové listiny u depozitáře, který uvědomí ostatní smluvní strany. Po autentifikaci smluvními stranami bude znění této dohody v úředním jazyce přístupujícího členského státu, jenž je rovněž úředním jazykem orgánů Unie, uloženo v archivu depozitáře jakožto platné znění této dohody.

ČLÁNEK 14

Řešení sporů

1. Nesouhlasí-li některá smluvní strana s jinou smluvní stranou v otázce výkladu kteréhokoli ustanovení této dohody nebo má-li za to, že jiná smluvní strana porušila své povinnosti stanovené v této dohodě, může věc předložit Soudnímu dvoru. Rozsudek Soudního dvora je pro strany řízení závazný.

Shledá-li Soudní dvůr, že určitá smluvní strana porušila své povinnosti stanovené v této dohodě, přijme dotčená smluvní strana ve lhůtě určené Soudním dvorem opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudkem. Nepřijme-li dotčená smluvní strana ve lhůtě stanovené Soudním dvorem opatření nezbytná k tomu, aby své povinnosti porušovat přestala, je ve vztahu k institucím povoleným na jejím území vyloučeno použití podfondů všech smluvních stran ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. b).

2. Tento článek představuje rozhodčí smlouvu mezi smluvními stranami ve smyslu článku 273 Smlouvy o fungování Evropské unie.

3. Členské státy, jejichž měnou není euro a jež tuto dohodu neratifikovaly, mohou deponitáři oznámit svůj úmysl účastnit se rozhodčí smlouvy uvedené v odstavci 2 tohoto článku pro účely předkládání sporů o výklad a prosazování článku 15 Soudnímu dvoru. Depozitář o tomto oznámení dotčeného členského státu informuje smluvní strany, čímž se dotčený členský stát stává stranou rozhodčí smlouvy uvedené v odstavci 2 tohoto článku pro účely stanovené v tomto odstavci.

ČLÁNEK 15

Náhrada

1. Smluvní strany se zavazují společně, neprodleně a s úrokem nahradit každému členskému státu, jenž se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí neúčastní (dále jen „nezúčastněný členský stát“), částku, kterou tento nezúčastněný členský stát uhradil vlastními zdroji a která odpovídá použití souhrnného rozpočtu Unie v případech mimosmluvní odpovědnosti a souvisejících nákladů, pokud jde o výkon pravomocí orgány Unie podle nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.
2. Částka, kterou jednotlivé nezúčastněné členské státy přispěly na mimosmluvní odpovědnost a související náklady, se stanoví v příslušném poměru na základě hrubého národního důchodu každého z nich, stanoveného v souladu s čl. 2 odst. 7 rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom¹ nebo s jakýmkoli pozdějším aktem Unie, kterým se uvedené rozhodnutí mění nebo zrušuje.
3. Náklady na náhradu se mezi smluvní strany rozloží v příslušném poměru na základě váhy hrubého národního důchodu každé z nich, stanoveného v souladu s čl. 2 odst. 7 rozhodnutí 2007/436/ES, Euratom nebo s jakýmkoli pozdějším aktem Unie, kterým se uvedené rozhodnutí mění nebo zrušuje.

---

¹ Rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 163, 23.6.2007, s. 17).

4. Nezúčastněným členským státům je náhrada vyplacena v den, kdy jsou na účty uvedené v čl. 9 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000¹ nebo v jakémkoli pozdějším aktu Unie, který je mění nebo zrušuje, zapsány částky odpovídající platbám z rozpočtu Unie na vyrovnání mimosmluvní odpovědnosti a souvisejících nákladů, v návaznosti na přijetí souvisejícího opravného rozpočtu.

Případný úrok se vypočte v souladu s ustanovením o úrocích z částek poskytnutých opožděně, používaným u vlastních zdrojů Unie. Pro přepočtení těchto částek mezi národními měnami a eurem se použije směnný kurs určený v souladu s čl. 10 odst. 3 prvním pododstavcem nařízení (EU, Euratom) č. 1150/2000 nebo s jakýmkoli pozdějším aktem Unie, který je mění nebo zrušuje.

5. Komise koordinuje veškeré kroky smluvních stran týkající se výplat náhrady v souladu kritérii stanovenými v odstavcích 1, 2 a 3. Koordinační úloha Komise zahrnuje výpočet základu pro platby, podávání výzev smluvním stranám se žádostí o platbu a výpočet úroku.

---

¹ Nařízení Rady č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 2007/436/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 130, 31.5.2000, s. 1), v platném znění.

ČLÁNEK 16

Přezkum

1. Nejpozději dva roky po dni vstupu této dohody v platnost a poté každých osmnáct měsíců zhodnotí výbor plnění této dohody, a zejména řádné fungování sdíleného používání fondu a dopady na finanční stabilitu a vnitřní trh, a předloží o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě.
2. Nejpozději deset let po dni vstupu této dohody v platnost budou na základě vyhodnocení zkušeností s jejím plněním, obsažených ve zprávách, které vypracoval výbor v souladu s odstavcem 1, přijaty v souladu se Smlouvou o Evropské unii a Smlouvou o fungování Evropské unie nezbytné kroky s cílem začlenit obsah této dohody do právního rámce Unie.

V Bruselu dne ... 2014, v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost, jež bude uloženo v archivu deponitáře, který předá jeho řádně ověřený opis všem smluvním stranám.

PROHLÁŠENÍ SMLUVNÍCH STRAN A POZOROVATELŮ
Z MEZIVLÁDNÍ KONFERENCE, KTEŘÍ JSOU ČLENY RADY EVROPSKÉ UNIE,
O ZÁMĚRU, KTERÉ MÁ BÝT ULOŽENO S TOUTO DOHODOU:

Prohlášení č. 1:

Při plném respektování procesních požadavků smluv, na nichž je Evropská unie založena, smluvní strany a pozorovatelé z mezivládní konference, kteří jsou členy Rady Evropské unie, připomínají, že pokud se všichni nedohodnou jinak, jejich cílem a záměrem je, aby se:

- a) nerušil ani neměnil čl. 4 odst. 3 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí ve znění ke dni jeho prvotního přijetí;
- b) nerušily zásady a pravidla související s nástrojem rekapitalizace z vnitřních zdrojů ani se neměnily způsobem, který není rovnocenný způsobu vyplývajícimu z nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí ve znění ke dni jeho prvotního přijetí a nevede alespoň ke stejnému a neméně přísnému výsledku.

Prohlášení č. 2:

Signatáři mezivládní dohody o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí prohlašují, že budou usilovat o včasné dokončení procesu ratifikace této dohody v souladu s požadavky svých příslušných vnitrostátních právních předpisů, aby se umožnilo plné fungování jednotného mechanismu pro řešení krizí k 1. lednu 2016.
